

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

15 JULI 1998

Wetsontwerp betreffende de juridische eerste- en tweedelijnsbijstand

AMENDEMENT

ingediend na de goedkeuring van het verslag

Nr. 37 VAN DE HEER GORIS C.S.

Art. 6

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 6. — Het 3° van artikel 676 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt:

«3° een schriftelijke verklaring, onder ede bevestigd, waarin hij een omstandige opgave doet van zijn bestaansmiddelen, zijn lasten, de hoofdbestanddelen van zijn vermogen en de wijzigingen die zijn inkomen mochten hebben ondergaan in de loop van het jaar waarin de aanvraag wordt ingediend. »

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-970 - 1997/1998:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nrs. 2 tot 4: Amendementen.

Nr. 5: Verslag.

Nr. 6: Tekst aangenomen door de commissie.

Nrs. 7 en 8: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

15 JUILLET 1998

Projet de loi relative à l'aide juridique de première et de deuxième ligne

AMENDEMENT

déposé après l'approbation du rapport

Nº 37 DE M. GORIS ET CONSORTS

Art. 6

Remplacer cet article par ce qui suit :

«Art. 6. — Le 3° de l'article 676 du Code judiciaire est remplacé par ce qui suit :

«3° une déclaration écrite, confirmée sous serment, indiquant en détail ses moyens d'existence, ses charges, les éléments essentiels de son patrimoine et les modifications qui se seraient produites dans ses revenus au cours de l'année dans laquelle la demande est introduite. »

Voir:

Documents du Sénat:

1-970 - 1997/1998:

Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

Nºs 2 à 4: Amendements.

Nº 5: Rapport.

Nº 6: Texte adopté par la commission.

Nºs 7 et 8: Amendements.

Verantwoording

Het lijkt ons niet gepast dat de Koning zou kunnen bepalen welke bewijsstukken dienen te worden voorgelegd door de verzoeker van rechtsbijstand. Daarom pleiten wij voor het behoud van het eerste en tweede lid van artikel 676 van het Gerechtelijk Wetboek, luidend als volgt:

«De verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift:

1° een stuk waaruit zijn identiteit blijkt;

2° een getuigschrift van de contrôleur der belastingen waarin een opgave per categorie voorkomt van de inkomsten die de verzoeker of het hoofd van het gezin waartoe hij behoort, naar aan die ambtenaar bekend is, genoten heeft tijdens het jaar vóór dat van de aanvraag. Voor de toepassing van deze bepaling worden de ambtenaren van het bestuur van financiën ontslagen van de geheimhouding die hun opgelegd is bij de gecoördineerde wetten op de inkomstenbelastingen.»

In het derde lid van dit artikel is vandaag voorzien dat de verzoeker een verklaring betreffende zijn bestaansmiddelen aflegt voor de politiecommissaris of de burgemeester. De ervaring leert ons dat noch de politiecommissaris, noch de burgemeester de waarachtigheid van de verklaring op een ernstige wijze onderzoeken en bevestigen. Ook de OCMW-administratie lijkt ons niet de geschikte instantie om verschillende redenen, onder meer de drempelvrees tegenover het OCMW en de reeds bestaande werk-overlast van de OCMW-administratie.

De meest logische oplossing bestaat erin dat de verzoeker bij zijn verzoekschrift, een schriftelijke verklaring, door hem onder ede bevestigd, toevoegt, waarin hij opgave doet van zijn bestaansmiddelen.

De huidige procedure is alleszins totaal verouderd en het is niet aangewezen deze aangelegenheid blindelings naar de Koning te delegeren. Deze bepalingen, die rechtstreeks betrekking hebben op de ontvankelijkheid van het verzoek tot rechtsbijstand, dienen in alle duidelijkheid in het Gerechtelijk Wetboek te worden opgenomen.

Stef GORIS.
Hugo COVELIERS.
Eddy BOUTMANS.

Justification

Il nous semble inopportun que le Roi puisse déterminer quelles pièces justificatives doivent être produites par le requérant de l'assistance judiciaire. C'est pourquoi nous plaidsions pour le maintien des premier et deuxième alinéas de l'article 676 du Code judiciaire, qui sont libellés comme suit :

«Le requérant joint à la requête :

1° une pièce établissant son identité;

2° un certificat du contrôleur des contributions indiquant par catégories les revenus dont, à la connaissance de ce fonctionnaire, le requérant ou le chef du ménage auquel il appartient a bénéficié au cours de l'année antérieure à l'année de la demande. Pour l'exécution de cette disposition, les agents de l'administration des finances sont déliés du secret professionnel qui leur est imposé par les lois relatives aux impôts sur les revenus.»

Le troisième alinéa de cet article prévoit actuellement que le requérant déclare ses moyens d'existence devant le commissaire de police ou le bourgmestre. L'expérience nous apprend que ni le commissaire de police, ni le bourgmestre n'examinent ou ne confirment sérieusement la véracité de la déclaration. L'administration du CPAS ne nous semble pas non plus être l'instance appropriée, et ce, pour diverses raisons, notamment la peur de s'adresser au CPAS et la surcharge de travail auxquels sont déjà confrontées aujourd'hui les administrations de CPAS.

La solution la plus logique consiste, pour le requérant, à joindre à sa requête une déclaration écrite, confirmée par lui sous serment, dans laquelle il indique ses moyens d'existence.

La procédure actuelle est en tout cas tout à fait surannée, et il ne convient pas de déléguer aveuglément cette compétence au Roi. Ces dispositions, qui portent directement sur la recevabilité de la demande d'assistance judiciaire, doivent figurer clairement dans le Code judiciaire.